

מצורע

”וְכַבֵּס הַמְטֵהָר,
אֶת בְּגָדָיו,
וְגַלַּח אֶת כָּל
שְׁעָרוֹ, וְרָחַץ
בְּמַיִם וְטָהַר.
וְאַחֵר יָבוֹא אֵל
הַמְחַנֶּה וַיֵּשֶׁב
מֵחוּץ לְאֹהֶלוֹ
שִׁבְעַת יָמִים”

ויקרא יד, ח

מה בפרשה?

- מסופר על מקרים שבהם על האדם להיות מורחק מן המחנה, בעיקר בשל נגע קשה בשם צרעת.
- מתוארים כמה סוגים של צרעת ודרכים שבהן הכוהן יכול לאבחן אותם.
- על המצורע לשבת בבידוד עד שהצרעת תעבור, ולפני חזרתו למחנה עליו להקריב קורבן.

השבוע נתמקד ביחס לאנשים שצריכים לחיות בבידוד: בפרשתנו אדם שלקה בצרעת מורחק מן המחנה, מביתו ומבני משפחתו עד שהצרעת נעלמת.אנו לא יודעים בדיוק מה היתה הצרעת המקראית, אך בימים אלו ממש פוגעת בארץ ובעולם מחלת הקורונה וכדי להתגונן מפניה אנו דורשים מכל מי שחלה או שהה ליד אדם חולה להיות בבידוד.

משוחחים

- שוחחו עם הילדים - האם יש במשפחה אנשים חולים בקורונה או מבודדים? איך לדעתכם מרגיש אדם בבידוד ואיך אפשר לשמח ולעודד אותו מרחוק?
- למה, לדעתכם, התורה מפרטת בדקדקנות מה צריך אדם לעשות כדי לחזור להיות חלק מהקהילה?
- היום בגלל מגפת הקורונה אנו סגורים בבתיים ולא יכולים לפגוש חברים. שאלו את הילדים למה ולמי הם הכי מתגעגעים? מה אפשר לעשות כדי להקל על הגעגוע? דמיינו איך הרגישו מבודדים בעבר, כשלא יכלו לשוחח בטלפון או לראות זה את זה בעזרת המחשב.

משחקים

- שירו את השיר עם הילדים ועזרו להם לחבר בית נוסף לשיר - איך דן מתקבל בגן כשהוא נקי ומצוחצח?

הסבון בכה מאוד | מרים ילן שטקליס

הסבון בכה מאוד	דני, דני מלוכלך
דני לא רוצה בי עוד	מלוכלך כל כך כל כך
ומברשת השיניים	אם יבוא היום לגן
מתייפחת שבעתיים	מי יתן שלום לדן
ואומרת למשחה	כל אחד ישאל מי זה
אל תבכי אך היא בוכה	מלוכלך כזה כזה
והברז כעסן	והדסה הקטנה
הוא כועס מאוד על דן	תסתתר אז בפיינה
והמים, מים, מים	לא תכיר אותו בכלל
צר להם על האוזניים	כלל וכלל
הם שרים, שרים, שרים,
שרים	
שורום זורום זורום רים	
שורום זורום זורום רים	
שורום זורום זורום רים	
הם שרים, הם שרים,	
הם שרים	

מילה בפרשה

צרעת

מחלת עור קשה ומידבקת מאוד שהיתה נפוצה בימי קדם. אין אנו יודעים בדיוק למה התכוונה התורה בדברה על נגע הצרעת, אך הרפואה מכירה המחלה ששמה צרעת או מחלת הנסן (על שם הרופא שאיבחן אותה). כדי שהנגועים בצרעת לא ידביקו את כלל האוכלוסייה, הם הורחקו ממקומות יישוב ולפעמים אף הוקמו בשבילים מקומות מקלט מיוחדים. החשש מהם היה כה גדול עד שלפעמים הם חויבו ללבוש בגדים מיוחדים ואפילו לצלצל בפעמון כדי להזהיר אנשים פן יתקרבו אליהם. בימינו המחלה נעלמה כמעט לגמרי, הודות לתרופות יעילות, אבל המושג 'מצורע' לא נעלם והוא סמל לאדם המורחק מן החברה בגלל מעשים מסוכנים או אופי מסוכן.